

саме: дотримання норм учбової площини з розрахунку на одного студента, достатнього освітлення приміщення, правильного температурного та повітряного режиму в них.

Оптимізації навчального процесу у вузі, беззаперечно, сприяє вміння викладача створити доброзичливу морально-психологічну атмосферу для максимального засвоєння учбового матеріалу без надмірних емоційних напружень, страху, боязні тощо. Атмосфера доброзичливості та взаєморозуміння дозволяє досягнути ще більшої ефективності засвоєння навчального матеріалу.

Також важливу роль у процесі навчання відіграють естетичні аспекти взаємовідносин викладача і студентів. Охайний зовнішній вигляд, правильна зрозуміла мова, послідовність викладення матеріалу, тактовність та коректність під час спілкування з хворими додають авторитету викладачу серед студентів та колег і, тим самим, підвищують ефективність навчання.

Показником ефективності процесу підготовки фахівців є ступінь досягнення поставлених учбових цілей. Оцінювання результатів навчання повинно характеризуватись трьома

основними критеріями: 1) обсягом отриманих знань; 2) рівнем їх засвоєння (ступенем розуміння та засвоєння); 3) вмінням застосовувати їх у практичній діяльності.

Висновок. Таким чином, ефективність підготовки кваліфікованих медичних фахівців залежить від наявності, гармонійного поєднання та застосування учбово-матеріальних, гігієнічних, морально-психологічних та естетичних умов проведення навчального процесу і також від об'єктивного та послідовного контролю рівня отриманих знань.

Література

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. №1556-VII.
2. Колот А. М. Реалізація основних принципів Болонської декларації при підготовці фахівців економічного профілю // Вища школа. – 2003. – №3. – С. 24-27.
3. Степко М. Ф., Болюбаш Я. Я. Модернізація вищої освіти України і Болонський процес. – Освіта. – 25 серпня – 1 вересня 2004 р. – С. 3-4.

СУЧАСНІ АСПЕКТИ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

І.М. Маринчина, В.А. Гайдуков

Буковинський державний медичний університет

Вступ. Сьогодні можна стверджувати, що кредитно-модульна система, яка витікає з вимог Болонської декларації у медичних вузах, прижилась повністю. Навчаючи студентів, ми зрозуміли основні інновації, які відрізняються від пострадянської системи навчання.

Основна частина. Яким має бути сьогодні викладач? Нові умови породжують і нові вимоги до процесу навчання і, звичайно, до педагога. Навчальний процес – це поняття інтегральне і складається з одного боку з майстерності викладача, його харизматичності і професійних якостей, а з іншого боку з особливостей групи, їх умотивованості до навчання, базової підготовки, особистісних особливостей. Саме в цьому і полягає сутність навчання – формування у студентів світогляду, розширення фахових знань, оволодіння практичними навичками. Сприятливі умови для проведення занять не виникають самі собою, їх створюють завдяки ретельному та уважному плануванню. Планування занять вимагає від викладача додаткового часу, потребує осмислення, постійної підготовки до занять, глибокого знання предмету та вміння гнучко та швидко реагувати на ситуації, що виникають в ході заняття. Сутність питання полягає в розвитку здатностей знаходити потрібну інформацію, аналізувати її та впроваджувати у практичну діяльність, оперативно реагувати на інноваційний досвід, а також проектувати, створювати, експериментально апробувати інновації, уміти їх цілеспрямовано розповсюджувати [2].

Викладачеві важливо знати новітні методи викладання, спеціальні навчальні техніки та прийоми, щоб оптимально підібрати той чи інший метод викладання відповідно до рівня знань, потреб, інтересів студентів. Адже методи навчання не є якимись простими «алгоритмізованими одиницями», їх рціональне та вмотивоване використання вимагає креативного підходу з боку викладача, адже «педагогіка є наукою і мистецтвом одночасно, тому і підхід до вибору методів навчання має ґрунтуватися на творчості педагога» [1].

Згідно вимог Болонської декларації студент повинен самостійно освоїти 50% і більше матеріалу навчальної програми. Нині щороку оновлюється близько 5% теоретичних і 20% професійних знань. В цьому плані саме на ВНЗ покладається відповідальність у якісному забезпеченні студентів комплексом знань, вмінь, навичок, це вимагає передусім від навчального закладу систематично створювати умови для підвищення кваліфікації своїх педагогічних

працівників, забезпечити заклад належною матеріально-технічною базою. При здійсненні навчального процесу педагогу потрібно використовувати різні дидактичні, схематичні, табличні та інші матеріали. Сучасні програмні засоби загального призначення (текстові процесори, електронні таблиці, програми створення презентацій та інші) дають можливість викладачеві самостійно створювати необхідні навчальні матеріали. Це дозволяє широко варіювати їх структуру, тип, складність відповідно до поставленої дидактичної задачі. Для ефективної роботи в сучасних умовах, пов'язаних з більше високим технічним рівнем, з необхідністю формування у студентів вміння вчитися, орієнтуватися в потоці інформації, одержуваної крім традиційних шляхів, ще й через Інтернет, учителям необхідно самому повною мірою володіти новітніми інформаційними технологіями.

Ця теза не є новою, адже ще римляни стверджували – що студент не посудина, яку потрібно заповнити, а смолоскип, який треба запалити. Заняття виступає орієнтованим на дію.

Отже, на нашу думку, в сучасному ВНЗ не має бути місця для таких процесів, як зазубрювання, бездумне завчання матеріалів, що не мають практичної цінності для майбутньої життєдіяльності студентів. Адже гарні знання і вміння їх практично застосовувати є зараз і продовжуватиме залишатися надалі однією з провідних вимог роботодавців.

Висновок. Для викладача сьогодні важливо постійно впроваджувати у власну викладацьку практику новітні освітні концепції. У той же час випускник вищого навчального закладу крім отриманих знань повинен на студентській лаві розвинути свої здатності до навчання протягом усього професійного життя, розвинути навички комунікації, самовдосконалення, впровадження безперервного професійного розвитку з забезпеченням самонавчання.

Література

1. Волкова Н.П. Педагогіка: Навч. посіб./ Н.П. Волкова. – К.: Академвидав, 2007. – 616 с.
2. Федорчук О.С. Використання можливостей мережі Інтернет у діяльності закладів освіти / О.С.Федорчук, Ю.О.Дорошенко // Інформатизація середньої освіти: програмні засоби, технології, досвід, перспективи : навчально-методичний посібник / за ред. В. М. Мадзігона та Ю.О.Дорошенка. – К.: Педагогічна думка, 2003. – С. 250-272.